

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiarum reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Principium 1. Quod vitæ Spirituali conservandæ institutum est Evcharistiæ
Convivium, non est trahendum in mortis perniciosum exitum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48233)

Laym. Fr. Lugo & alii apud P. Gobat tr. 2. n. 506. asserunt non solere has Cæremonias cum iis, qui ab Hæresi ad Catholicam fidem transeunt, repeti, consultum tamen esse a junioribus, contra hanc consuetudinem agatur, & eum junioribus mitem, apud quos facilius hæc repetitio sine incommodo fieri potest, Cæremoniæ dictæ repetantur.

Deducitur 2. Quando aliquis non Chrismate, sed simplici oleo confirmatus, aut sine manu impositione in Sacerdotium diaconum ordinatus est, utroque in casu supplendum esse ceterum, quod fuit incautè prætermisum, uti cit. cap. 1. de Sacramentis non iter. loquitur.

Deducitur 3. Si in Sacrificio Missæ post sumptum Calicem advertit, à Ministro aquam loco vini affusam fuisse, ad id vinum infundere, & consecrare debere, uti ex Rubricis defectibus Missæ colligitur.

ARTICULUS VIII.

De Principiis ad Sacramentum Evcharistiæ pertinentibus.

PRINCIPIUM I.

Quod vitæ spirituali conservandæ institutum est Evcharistiæ convivium, non est trahendum in mortis perniciosum exitium.

Sensus.

Hoc est, cum Evcharistiæ Sacramentum præcipuè ad hunc finem institutum sit, ut vita spiritualis animæ conservetur, & augeatur, non debet suscipi aut administrari in eo casu, quo in perniciem potius animæ, quàm salutem cedere potest perceptio.

Authoritas.

Desumptum est ex S. Thoma 3. p. q. 83. a. 6. ad 3. ubi ait: Calix vitæ in mortem verti non debet, & refertur à Gobat tr. 3. Exeg. n. 425.

Ratio.

Quia, sicut imprudenter sumeretur cibus, aut aliud me-
um in iis circumstantiis, in quibus non solum finis tali
impioni præfixus non obrineretur, sed contraria potius o-
tia sequerentur; ita idem de spiritali hoc cibo, convivió-
ne sentiendum est.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Eum, qui ante Communionem recor-
atur peccati gravis per confessionem necdum expiati, de-
ere illud prius per confessionem expiare, si commodè potest,
Suar. Sanch. & alii communiter docent.

Deducitur 2. Eum Sacerdotem, qui celebrandi necessita-
urgetur, & conscius peccati mortalis confitendi copiam
o habet, saltem contritionem elicere debere, uti unanimi-
ter Theologi docent.

Deducitur 3. Illi, qui publicè notorius est Peccator, non
esse, nec debere Evcharistiam administrari, nisi correctus
atur, aut prudenter supponatur, uti Filius. Laym. & alii
m docent cum Busenb. l. 6. tr. 3. c. 2. du. 1.

PRINCIPIUM II.

non potest æternum vivere, qui cibum vitæ
non sumit in tempore.

Sensus.

Hoc est, qui SS. Evcharistiam, quæ est cibus animæ,
poribus à DEO & Ecclesia præscriptis reverenter & fru-
ose non sumit, hoc ipso mortem spiritualem peccati, in-
eret, atque adeò vitam æternam obtinere non poterit.

Authoritas.

Delumptum est ex S. Scriptura Joan. 6. ubi Christus di-
xit: *Nisi manducaveritis carnem Filii hominis, & biberitis
sanguinem, non habebitis vitam in vobis.* Et colligitur
ex cap. Omnis utriusque sexus. de pœn. & remiss.

Ratio.

Quia hoc ipso, quòd Evcharistia per modum cibi insti-
tuta sit, ejus usus merito sapius in vita necessarius apparet.

PP 2

PRAXIS.